

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 66. Concordati Decretum de caussis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66414)

§. LXVI.

Sæcul. XVI.
A.C. 1518.*Concordati Decretum de causis.*

Posthæc Cancellarius ad Decretum de *Piasson. hist.*
causis progreditur, Parlamentum, in- *Pragm. Et*
 quit, de decreto duabus additionibus re- *Conc. p. 744.*
 stricto conqueritur; quarum prima ad *col. I. et*
 causas majores Romæ dijudicandas, al-
 tera ad Cardinales & Curie Romanæ Offi-
 ciales spectat, id ipsum vero Pragmati-
 cæ decisioni consonum esse Parlamentum
 fatetur, addit tamen, hujus juris usum
 haud vigere, cui tamen, inquiebat Can-
 cellarius, respondeo, perfectiorem ordi-
 nem a Concordato fuisse stabilitum, cer-
 tumque esse, quod summus Pontifex
 in nulla Christiani Orbis parte hac pote-
 state in rebus spiritualibus utatur, sitque
 Principibus integrum, causas civiles ad
 suum tribunal evocare, & de iis per
 se vel per suos delegatos cognoscere. I-
 pse quoque Pontifex ante Basileense Con-
 ciliium hoc jure utebatur, atque causæ,
 regnique lites ad Romanam Curiam de-
 ferebantur, ad eandem quoque appella-
 batur in omnibus causis Provinciarum,
 tunc Gallicæ Monarchiæ subjectarum,
 uti sunt Britannia, Provincia, Status Me-
 diolanensis, Genuensis & Comitatus A-
 stensis. Equidem post Basileensis Syno-
 di decretum causæ Ecclesiasticæ in Re-
 gno

Sæculi XVI. gno decidebantur, eodemque jure cete-
 A. C. 1518. rae etiam Nationes uti potuissent, quæ
 tamen potius Ecclesiæ Capiti unitæ, quam
 schismatis reæ videri maluerunt. Inde
 autem inferre pronum est, Concordati
 disciplinam in hoc puncto Pragmaticæ
 Sanctioni consonam, & ab illa ad verbum
 desumptam esse: inepte vero ingeritur,
 Decretum *de causis* non fuisse receptum,
 nisi quantum ad restrictum numerum
 Cardinalium, & Romanæ Curiæ Officia-
 lium; hic enim articulus ad Decretum
 minime pertinet; quod vero, pergit Can-
 cellarius *causas majores in jure expressas*
 spectat, quis non ex ipso glossæ textu
 manifeste perspicit, non nisi Episcoporum
 causas comprehendit? & quamvis de iis
 expressa non fiat mentio, nonne mentem
 Magistri ex lege, quam citat, interpre-
 tari oportet? Jam vero hæc glossa non
 nisi de Translationibus Episcoporum, non
 de aliis causis, quæ eas respiciunt, disse-
 rit. Præterea Episcopos transferendi
 potestas semper summis Pontificibus ex
 avito jure competebat, quin unquam ta-
 men inde illatum fuisset, ceteras quo-
 que causas ad illius forum, atque juris-
 dictionem pertinere; hanc in rem Can-
 cellarius plura protulit exempla; quia ve-
 ro Parlamentum objiciebat, causarum
 cognitiones ab exteris Cardinalibus, &
 Curiæ Apostolicæ Officialibus Romam
 attrahi,

Cap. Majores
 i. quæst. 1.
 cap. 1. de
 transl. Epif.

attrahi, ad hoc æque ac ad id, quod **Sæcul. XVI.**
 de beneficiis in Curia vacantibus Parla- **A.C. 1518.**
 mentum ingessit, respondit Cancellarius,
 quod in hoc articulo, Concordatum San-
 ctionis Pragmaticæ consonet, eo fortiori
 argumento, cum illud adhuc ampliorem
 Regni procuret utilitatem, eo quod Pon-
 tifex vigente Pragmatica, de Beneficiis
 quocunque casu vacantibus providendi
 jus habuisset, nunc vero illud ex Con-
 cordati præscripto non nisi interveniente
beneficiarii obitu exercere possit: dantur
 equidem, inquit Cancellarius, benefi-
 cia vere *electiva*, nimirum ea, quæ, Ec-
 clesia suo Pastore orbata vacant, in quo-
 rum collatione norma in capitulo *Qua-*
propter, de electionibus præscripta servatur;
 ad ejusmodi tamen beneficia nominan-
 di jus ipsi quoque Regi competit, exce-
 ptis solis Ecclesiis, quæ speciali electionis
 privilegio gaudent.

In ceterorum autem beneficiorum
 collatione varia observatur forma, vel
institutionis, quando beneficium prævia
 cujusdam Clerici præsentatione conce-
 ditur, vel servatur modus *electionis*, ubi li-
 bere, seu nulla præcedente nominatione
 vel præsentatione confertur. Denique
 alia itidem vocatur *collatio*, qua quis be-
 neficium per suffragia eligentium acce-
 dente eorundem nominatione obtinet.

Ast

Secul. XVI. Ast in cunctis hisce eventibus summus
A.C. 1518. Pontifex ex jure communi etiam post
 Basileense Concilium Collatorem Ordina-
 rium prævenire potest. Addendum quo-
 que, quod ea, quæ circa Religiosorum
 monasteria in Concordato leguntur, mi-
 nime ad sacras Virgines extendantur: nor-
 ma vero Ecclesiis providendi, juris sit po-
 sitivi, cum id ipsum variis hujus discipli-
 næ variationibus temporis progressu in-
 troducitis comprobetur. Denique Can-
 cellarius differens de potestate Pontifi-
 cis, qua nonnullis nominandi facultatem
 concedere, aliis adimere valet, plures
 Juris Pontificii peritorum sententias de
 summi Pontificis potestate in Ecclesiam
 allegat, contenditque, Papam Synodo
 superiorem esse in iis, quæ nec fidem,
 nec schismatis extirpationem, nec Eccle-
 siæ reformationem in Capite & membris
 respiciunt; his subjungit, quod ea, quæ
 ab uno Concilio sunt stabilita, ab alio a-
 boleri, aut mutari possint. Tandem con-
 cludit dicens, quod Pontifex quoque in
 Italia, Hispania, Anglia, Scotia, ac po-
 tissima Germaniæ parte beneficia confe-
 rat, ac Ludovicus XII, & Franciscus I.
 Lateranense Concillium velut legitimum
 venerati sint.

§. LXVII.